

О. Никакъ не е чудно. Освѣнь Іудѣ всички бѣхъ искренни ученици Христови, и обычахъ и него и единъ другыго. Нѣмахъ сумнѣніе ни за себе си, ни единъ за другъ. За това когато чухъ това удивително извѣстіе, че единъ отъ тѣхъ щѣше да прѣдаде Господаря си, не знаяхъ що да рекътъ, и начинъхъ да пытать, *Да ли съмъ азъ? Да ли съмъ азъ?* Богъ ны познава по добръ отъ колкото познаваме себе си. За то трѣбува и ный да ся молимъ както Давидъ, (Псал. 139; 23, 24), “Искуси мя, Боже, и познай сърдце-то ми; опытай мя, и познай мысли-ты ми; и виждь, да ли има въ мене беззаконенъ пѣтъ; и води мя по вѣчный-тъ пѣтъ.”

П. Що отговори Іисусъ?

О. А той отговори и рече, Който затопи съ мене рѣкъ-тъ си въ блюдо-то, той ще мя прѣдаде. Сынъ чело-вѣческій отхожда както е писано за него; а горко на тогози чело-вѣка, чрѣзъ когото Сынъ чело-вѣческій ще бѣде прѣдаденъ; добръ бы было на того-зъ чело-вѣка ако да не бы ся родилъ. Ст. 23, 24.

П. Опрѣдѣли ли съ тѣзи думы рѣшително кой бѣше прѣдатель-тъ?

О. Не опрѣдѣли още; защото послѣ когато рече на Іудѣ, “Коего правишь, прави го по скоро,” (Іоан. 13; 27), не разумѣхъ ученици-ти за що говорѣше.

П. Що значи “отхожда както е писано за него”?

О. Отхожда *на смърть*, съгласно съ писанія-та на пророцы-ты. Между други виждь Ис. 53; 6—10. Дан. 9; 26.

П. Що попыта Іоаннъ, и що му отговори Іисусъ?

О. Іоаннъ, който сѣдѣше най близу при Іисуса, нападна на грѣды-ты му и рече, Господи, кой е? Отговори Іисусъ, *Азъ като затопѣхъ залакъ-тъ ко-мута го дамъ, той е.*